

ROZPOWIEDAĆ (14) *vb impf*

rozwopiedać (12), **rozpowiadać** (2) *SkarŻyw, ReszList.*

rof- (13), roz- (1).

Wszystkie samogłoski jasne.

inf rozpowiedać (1). ◇ *praes 1 sg* rozpowiedam (1). ◇ *3 sg* rozpowieda (1). ◇ *praet 3 sg m* rozpowiedał (5). ◇ *3 pl m pers* rozpowiedali (2). ◇ *con 1 sg m* bym rozpowiedał (1). ◇ *3 sg m* by rozpowiedał (1). ◇ *part praes act* rozpowiedając (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. rozpowiedzieć.

Mówić a. pisać coś o czymś, zwłaszcza szczegółowo wielu osobom; czasem: opowiadać; enarrare Vulg, Cn; declarare Mącz; dicere PolAnt; denarrare, edisserere, edissertare Cn (14) : Declaro, Rořpowiedam/ Wykładam. Mącz 55d.

rozwopiedać co [z wyrazem o znaczeniu ogólnikowym] (3): A (ták) rořpowiedał Moizefz řynom Izraélowym wřzytko/ iáko rořkazał Iehowá Moizefzowi. *BudBib Num 29[30]/40[1]; [HistTroj B7v]. Cf Ze zdaniem dopełnieniowym; Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym.*

rozwopiedać co [= przedmiot wypowiedzi: o czym] (2): [Aleksander] chcąc dořwiadczyć ielli [Nektanabus] trafi łobie czego drugie vczy/ [...] powábil go w nocy nád ieden przekop áby gwiazdy rořpowiedał. *BielKron 123, 59.*

rozwopiedać komu (3): *PatKaz II 86v*; A gdy mu [Achillesowi] oycowřkie zacne dzyeie rořpowiedáli/ nie mnieyřze po łobie ofiárował łie zořtáwić *BielKron 59, 123; [Przeto Antenor widząc iż zle/ Heřsyony wroćić niechcą/ ielzczę grożą/ řromocą/ wroćił łie do domu do Pryamuřá. [...] Priamus dziwnie był rad Antenorowi iż łie náwroćił/ ále gdy mu tho rořpowiedał/ bárzo był nie rad. HistTroj B7v].*

rozwopiedać o kim (1): Boć mi czáfu nie řłtánie gdybym rořpowiedał o Gedeonie/ o Báráchu [...] y o Proroceř? *WujNT Hebr 11/32.*

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: to (1); iż (1), zaimek pytajny (1), [zaimek względy]] (2): A tako przyaczye łe szwyátey anny rořpouyedaly to wřzytkym yřz szwyáta anna poczáła *PatKaz II 86v*; A on czo łie thám [na wojnie] działo rořpowieda/ bliźny řwe poćciwe vkázuie *RejZwierc 177v; [HistTroj D2v].*

Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym do dopełnienia bliźszego w zdaniu nadrzędnym (1): pobudziwřzy towarzyřze řwoie/ cudo im ono vkazał/ y rzecz iáko łię toczyłá rořpowiadał *SkarŻyw 208.*

a. Głosić i wyjařniać Słowo Boże [w tym: co (4)] (5) : idźcieřz po wřzytkiemu řwiáthu/ rořpowiedáiąc Ewányeliá *RejPos 118v*; A ty rzeczý o Małżeńřtwie/ ile ielř przyrodzonym złączeniem/ rozpowiedáć bęđzie trzebá. A ile ielř Sákrámentem/ muřzą Plebani wykłádáć/ że włańnoř iego dáleko ielř zacnieyřza *KuczbKat 255.*

rozwopiedać komu (2): Rořpowiedał im [Mojřesz Żydom] teř dzyełięć przykazánia Bożych *BielKron 44, 137.*

W połączeniu szeregowym (1): iż ich [Rzymian] ř. Páweł w ćiele bęđąc/ ták bárzo miłował/ vczył/ kazał/ rořpowiadał *ReszList 180.*

Formacje współrdzenne cf POWIEDZIEĆ.

Cf [ROZPOWIADANIE]

KW